

K ČEMU BYL DÁN DUCH SVATÝ?

Kázáno v Jeffersonville 17. 12. 1959

Včera večer jsme mluvili na téma „Co je Duch svatý?“ Poznali jsme, že do toho je zahrnuto všechno, co nám Bůh zaslíbil. V tom je obsaženo všechno, co církev Boží potřebuje. Vidíme, že On je Pečetí, Utěšitelem, Pokojem, Radostí a Vzkříšením (Řím.8:11). Vše, co Bůh Svě církvi zaslíbil, je v Duchu svatém.

Co Bůh sesláním Ducha svatého zamýšlel? K čemu byl dán? Jestliže je to něco tak velikého, musíme poznat, k čemu Jej Bůh poslal.

Budeme tedy mluvit ještě o tom, jestli je tu pro vás; jak Jej obdržíte, a podle čeho poznáte, že jste Jej obdrželi. Probereme to podle Písma svatého, neboť jedno biblické místo osvětluje další. O tom má každém případě rozhodovat jen Písmo. Potom ti, kteří by chtěli obdržet Ducha svatého, mohou přijít dopředu. Doufám, že tím začne probuzení, a bude skrze Ducha svatého pokračovat.

Myslím, že mnozí budou tady v těch prostorech zítra večer již před bohoslužbou. Mám dojem, že by bylo dobré, kdyby někteří kazatelé a lidé, kteří již mají tu zkušenost, provázeli jiné v modlitbě k přijetí Ducha svatého, ať v domech nebo zde. Kdo by měl zájem, může se přihlásit. Moc by nás vaše spolupráce potěšila, neboť vím, že se o to všichni zajímají. Je to velice důležité.

Pamatujte na to, že kdo zavede někoho z převrácené cesty zpět, zachrání jeho duši, a přikryje množství hříchů. Kristova Nevěsta hladoví a žízní. Má bolesti zrodu, aby se narodily děti Boží.

Nyní skloňme hlavy k modlitbě, než budeme číst z Písma. Než se budeme modlit, skloňte hlavy, a máte-li nějakou potřebu, zvedněte ruce a řekněte: „Ó Bože, pozvedám ruce. Mám prosbu. Modlím se, abys mi pomohl, ó Pane.“ Bůh požehnej vám všem. ON ty ruce vidí.

Náš nebeský Otče, přicházíme nyní v modlitbě. Z tohoto místa modlitby Tvých dětí již zcela jistě vzhůru stoupaly. Zpívaly se písně, naše srdce plná radosti a jásotu vychvalují čest Boží.

David řekl, že chtěl své prosby přednést ve shromáždění svatých. Dnes večer mnozí, asi 80 procent přítomných, pozdvihli ruce v prosbě. To ukazuje, ó Pane, že bez Tebe nemůžeme existovat. Den za dnem Tě musíme mít. Jsi náš život, naše radost, zdraví, síla, která nás zachovává, výzbroj, náš štít před nepřítelem. Bez Tebe nemůžeme svádět boj o život. To by bylo úplně nemožné. Jsme na Tebe zcela odkázáni, vždyť víme, že procházíme temnou a zasmušilou zemí. Ze všech stran nás napadá nepřítel a nastražuje pasti. Ó Pane, naše stezka je plná nástrah nepřítelů, který by nás chtěl přivést k pádu.

Jsme si vědomi, že na konci své cesty musíme projít údolím stínu smrti. Chceme Tě poznat již nyní a chceme vědět, že pevně držíš naši ruku a my Tvoji, takže máme tuto jistotu zakotvenou. Jestliže se pak přiblíží ta poslední veliká chvíle našeho života, a my budeme muset projít branou smrti, kéž bychom mohli říci spolu s těmi starými posvěcenými: „Znám Její a sílu Jeho vzkříšení. Víím, že až zavolá, vstanu z mrtvých.“

Bože, náš Otče, prosíme, abys vyslyšel naše prosby a požehnal toto sejití. Požehnej Svá slova. Jestliže bych měl říci něco, co by bylo v protikladu k Tvému Slovu nebo vůli, pak máš stále ještě moc zavřít má ústa, jako jsi to učinil lvům u Daniele. Pane, prosíme, abys dnes večer otevřel ty uši a srdce. Stvoř v nich hlad a žízeň. Nechť dostanou takovou žízeň, že by nemohli ani spát ani odpočinout, dokud nepřijde ten Utěšitel.

Věříme, že zijeme v posledních dnech, ve stínu Jeho příchodu. Tyto zvěsti jsou určeny k tomu, aby je lidé slyšeli a nechali se varovat. Nechť dnes večer vyjdeme sami ze sebe, odložíme všechno stranou a řekneme: „Pane, náš Bože, přijímáme všechno, co nám dáváš. Nechť mne Tvůj Duch svatý prozkoumá a přetváří podle Tvé vůle. Posvěcuj Ti srdce, svou sílu, všechno.“ Pane, vyslyš nás. Nejsme tu proto, abychom se nechali dnes večer vidět. Nejsme tu proto, že bychom jinak nevěděli, kam bychom měli jít. My tu jsme z vážného, posvěceného a svatého důvodu; abychom Ti posvětili svá srdce a přiblížili se Ti. TY jsi zaslíbil: Jestliže se přiblížíme Tobě, přiblížíš se Ty nám. Proto jsme tady. Kdo přijde hladový, nepůjde hladový odtud. Ježíš řekl: „Blahoslavení, kteří hladoví a žízní po spravedlnosti, neboť nasycení budou.“ Jestliže prosíme o chléb, nedostaneme kámen. Tím si můžeme být jisti. Prosíme-li o rybu, nedostaneme hada.

Ó Bože, náš Otče, Ty nás sytíš nebeskou manou, Svým Slovem, a Tvůj Duch o tom vydá svědectví. Odpověz na naše modlitby a přání, zatímco na Tebe nadále očekáváme. Prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Otevřeme si Jana 14 a začneme 14. veršem. Máme tady tu souvislost, o níž budeme dnes večer mluvit. Toto jsou slova, která vyslovil sám Ježíš. Můžeme tedy odpočívat s jistotou, že to bude tak, jak On řekl. Nebe a země pominou, ale Jeho Slovo nepomine.

Budete-li zač prosit ve jménu mém, já učiním. Jak požehnané zaslíbení! Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte, a já prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky. Obhájce. Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebo ve vás přebývá a ve vás bude. Neopustím vás sirotků, přijdu k vám. Ještě maličko, a svět mne již neužrjí, ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, a i vy živi budete. V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já ve vás.

Mé myšlenky se budou týkat především tohoto textu. Chtěl bych ještě jednou přečíst ten verš: *V ten den, ve dni soudu, vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já ve vás. Kdo by měl přikázání má, a ostríhal jich, on je ten, který mne miluje. A kdo mne miluje, milován bude od Otce mého, a já jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe.*

Řekl jemu Judas, ne onen Iškariotský: Pane, jak je to, že sebe nám zjeviti chceš a ne světu? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostríhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme. Kdo mne nemiluje, slov mých neostříhá; a slovo, které slyšíte, není mé, ale toho, který mne poslal, Otcovo.

Toto jsem vám mluvil, u vás přebýváje. Utěšitel pak, ten Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, on vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám mluvil.

Ježíš řekl: „*V ten den poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já ve vás.*“

Nuže, víte, že ta kázání se natáčejí na magnetofonové pásky. Volal mi jeden křesťanský obchodník z Louisville a řekl: „Billy, je to hanba, že tyto zvěsti, jako ta ze včerejšího večera, se nekáží 40 000 namísto 450 lidem.“

Odpověděl jsem: „Pane, za šest měsíců, jestliže Pán prodlí, se budou poslouchat po celém světě. Ty pásky jsou rozesílány do celého světa.“

Zde učíme to, čemu věříme jako pravdě, neboť Bůh to mezi námi jako pravdu potvrdil.

K jakému účelu Bůh Ducha svatého poslal? Naše pojednání se zakládá na Janu 14 od 14. verše. Ten hlavní důvod, proč Bůh poslal Ducha svatého, spočívá v tom, aby Bůh sám mohl ve Svě církvi bydlet a provádět skrze Svou církev Svůj plán. Bůh byl v Kristu a uskutečnil Svůj plán. Tentýž Bůh je v církvi a skrze církev Svě dílo uskutečňuje.

My víme, co je Duch svatý. Včera večer jsme viděli, že On je Bůh. Nuže, jestliže přemýšlíme o Bohu jako o Otci, o Ježíšovi jako o Synu a o Duchu svatém, neznamená to, jak se dnes zato všeobecně má, že to jsou tři rozdílní bohové. Znamená to, že Bůh se projevil trojím způsobem.

Tak to můžeme říci. Všecko, co Bůh byl, vložil do Krista. Celá Jeho plnost byla v Kristu, neboť tak je to napsáno: „V Něm přebývá všechna plnost Božství tělesně.“ (Kol.2:9)

Všecko, co byl Jehova, bylo zjeveno v Kristu a všechno, co bylo v Kristu, se vlilo do církve. Ne do jednotlivce, nýbrž do celého Těla. Kdekoli se sejdeme v jednomyslnosti, tam máme tu sílu. Všecko, co bylo v Bohu, se vlilo do Krista,

všecko, co byl Kristus, je ve vás. „Neboť Bůh se zjevil v masitém těle a přebýval mezi námi.“

Čtème z 1.Tim.3:16: „A vpravdě veliké je tajemství pobožnosti, že Bůh je zjeven v těle.“

Jehova Bůh se stal masitým tělem a putoval na zemi, bylo možné se Jej dotýkat a vidět Ho.

Víte, že v Janu 14 se Filip ptal: „Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí.“ Tedy mu Ježíš řekl: „Tak dlouho jsem mezi vámi a tys Mně ještě nepoznal, Filipe? Kdo vidí Mne, vidí Otce. Jak můžeš říkat, ukaž nám Otce?“ Bůh se stal člověkem.

Otec byl Bůh nad námi. Bůh, ten Otec byl nad Mojžíšem a dětmi Izraele v ohnivém sloupu. V Kristu byl Bůh s námi. ON s námi putoval, mluvil a jedl. Bůh nad námi, Bůh s námi a nyní Bůh v nás. Všecka plnost Božství přebývala v Kristu. Všecko, co bylo v Kristu, se vylilo do církve. Co to je? Bůh působí ve vás. Ať je to ve světě kdekoli, když vás potřebuje, zavolá vás a působí skrze vás, jak se Jemu líbí. Jak vděční bychom za to měli Bohu být. Duch svatý je poslán do Jeho církve proto, aby v ní Bůh žil a v každém období mohl vykonávat Svoji vůli.

Jestliže se vám lidé posmívají, ve skutečnosti se neposmívají vám, ale tomu, který vás poslal. Ježíš řekl: „Blahoslavení jste, když vám lidé budou zlořečit a protivit se a mluvit všecko zlé o vás, lhouce, pro mne.“ (Mat.5:11) Je též psáno: „A tak všichni, kteří chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivensství míti budou.“ (2.Tim.3:12)

Když se v Kristu projevil sám Bůh, nenáviděli Ho. Kdo Jej nenáviděl nejvíce? Sbory. Sbory Ho měly ve větší nenávisti než opilci, nenáviděly Jej více než všichni ostatní lidé. Z toho poznáváme smysl slov: „Neboť svět Jej nemůže obdržet, protože Jej nevidí.“ Nepoznává.

ON přišel ke Svým, a ti Jej nepřijali, ale těm, kteří Jej přijali, dal moc, stát se dětmi Božími, totiž těm, kteří věří v Jeho jméno. Ó, jak bychom Jej měli milovat a ctít. Úmyslem Božím bylo, opět nastolit společenství.

Ještě než budeme pokračovat s tím textem, chtěl bych říci následující. Ve dnech Rut platil zákon vykoupení. Když Noemi opustila svůj domov kvůli hladu, odešla do země Moábských, které můžeme porovnat s vlažnými, nominálními křesťany, neboť Moábsťi byli potomky Lotových dcer. Byli to tzv. smíšení věřící.

Noemin manžel a oba její synové zemřeli. Když se vracela s Rut a s druhou snachou Orfou domů, řekla Orfa, že se vrátí ke svým bohům, ke svému sboru a lidu. Noemi se snažila přimět i Rut k návratu. Ona však řekla: „Tvůj lid je můj

lid, tvůj Bůh je můj Bůh, kde zemřeš ty, chci i já zemřít, kde budeš ty pochována, chci být též pohřbena. Nenaléhej na mne, abych se vrátila.“

Tak to je s tím, kdo to pochopil. Ona nedala na to, když její příbuzní říkali: „Nechod' tam, ať z tebe není svatá s kroužkem (svatozáře).“

Rut se tím nenechala dezorientovat. V jejím životě se měl naplnit Boží cíl. A tak jistě jako dnes večer hladovíte po Duchu svatém, tak je něco ve vás, co vás nutí, neboť Bůh musí ve vašem životě dosáhnout nějakého cíle, jako tehdy s Rut.

Ten příběh je tak nádherný, že o tom musím ještě něco říci. Přece všichni znáte příběh Rut. Sbírala na poli klasy a nalezla přízeň u Bóze. Než si ji mohl vzít za ženu, musel podle zákona vykoupení vykoupit všechno, co patřilo Noemi. Ztracený majetek mohl vykoupit jen blízký příbuzný. Musel tu být příbuzenský vztah, aby se vykoupení mohlo uskutečnit. Vykupitel musel na důkaz v městské bráně veřejně prokázat, že všechno, co patřilo Noemi, vykoupil. Při té proceduře jeden vyzul svoji botu, a předal ji druhému (Rut 4:7).

Bóz před staršími města prohlásil: „Všchno, co patřilo Noemi, je tohoto dne vykoupeno.“ Takovým způsobem to učinil Bůh. Sledoval vlastní zákon. Bůh nám nemůže dát zákon a sám se řídit jiným. ON se řídí vlastním zákonem.

Aby Bůh mohl vykoupit ztracenou církev, ztracený svět, ztracené stvoření, On, který je jako Bůh nekonečný, vstoupil do příbuzenského poměru s námi, stal se člověkem, Synem, kterého stvořil v těle Marie. Potom to potvrdil vlastním svědectvím. Za branami Jeruzaléma byl vyzdvižen mezi nebem a zemí, zemřel, a tím všechno spasil. Prolitím Svě krve posvětil Svoji církev, aby v ní mohl sám bydlet a mít společenství. To ztracené společenství, které bylo v zahradě Eden, když Bůh v podvečer sestupoval, bylo opět obnoveno. Sledovali jste to: Bůh přicházel za večerního chládku, při západu slunce. Když se stmívá, odehrává se v člověku něco zvláštního. Křesťané myslí na Boha a bohoslužby. Pozorujeme západ slunce a poznáváme, že i naše slunce zapadá.

ON přicházel za večerního chládku, aby měl s nimi obecnství. Toto společenství bylo ztraceno, neboť hřích Mu to již nedovolil. Potom přišel do masitého těla a bydlel mezi námi, aby si znovu zřídil cestu k lidem. Žil jako člověk, aby lidi opět uvedl do stavu společenství s Ním samotným, a tím jim byla navracena Bohem daná práva. To učinil. To udělal. Pro ten účel byl dán Duch svatý.

To je Bůh Otec, který ve vás opět přebývá, aby dokončil Svůj spásný plán. Působí skrze vás, dělá si z vás Svě spolupracovníky a vám, kteří jste byli padlí a ztracení, přiděluje místo a podíl. Dává vám Svého Ducha a lásku, abyste vyhledali ztracené, jak On to učinil v zahradě Eden: „Adame, Adame, kde jsi?“ Tohle působí při mužích a ženách Duch svatý. Jestliže pronikne

do našeho srdce a obsadí je, aby v něm bydlel, potom toužíme vyhledávat ztracené duše.

V tom shromáždění této doby selhávají. Není dostatek soucítění k pohnutí Ducha svatého. Vyjděte za těmi ztracenými a umírajícími dušemi. Dnes jde více o popularitu, udělat si sbor, budovu uvnitř nějaké denominace, namísto získávání duší. To je velice smutné.

Bůh se vylil do Krista. Kristus se vylil do církve. Nuže, dávejte pozor! „Onoho dne poznáte, že Já jsem v Otci, a vy ve Mně, a Já ve vás.“ Toho dne to poznáte a uvidíte celý spásný plán.

Bůh sestoupil, (skrže vylití Ducha svatého), aby žil se Svým lidem a bydlel mezi nimi a udržoval společenství.

Jakmile On zavede církev do takového stavu, že by k ní mohl mluvit, aby se do ní mohl sám vylít, milovat ji, přesvědčit a udržovat společenství, bude zřízen Eden. Svou církev opět zavede tam, kde Její opustila, zpátky k téměř Edenu, jaký byl, než došlo k pádu. Tam došlo k pádu, a tam bude opět zavedena v čistém stavu skrže spasení. Zavedena opět do původního stavu.

Církev je po celý čas ve světě. Po temném období, po asi 1500 letech, však skrže reformaci znovu vyrazila. Luther byl první reformátor, který vystoupil po apoštolech. V té době Bůh na církev vylil trochu ze Svého Ducha v ospravedlnění. Ve dnech Wesleye vylil ze Svého Ducha o něco více v posvěcení. Nyní, kdy se blížíme ke konci času, Bůh Svoji církev naplňuje. Ohlédněte se a zjistěte si, jestli je to pravda nebo ne.

Pozorujte luteránské období, zvláště vy, kdo jste četli dějiny. Sledujte to probuzení a co se tehdy dělalo. Ale oč větší bylo probuzení Wesleyovo. Měli více síly, i když byli v menšině.

Vidíte, co se stalo ve dnech letničního probuzení – jaký to byl mocný průlom.

Katolické noviny „Our Sunday Visitor“ informovaly, že letniční zaznamenali 1 500 000 obrácených v jediném roce, více než všichni ostatní dohromady. Katolíci přiznávají 1 000 000, který získali. Ve svých novinách přiznávají, že je letniční překonali. Nezapomeňte na to! Letniční obrácení přinese Duchem svatým naplněné obrácené. Na začátku byli v menšině, někde v postranní ulici s kytarou. Ženy si nemohly koupit ani punčochy. Dříve byli chudí a nuzní, na chléb pro své děti museli těžce pracovat. Ale jak to vypadá nyní?

Dnes stojí ve světě jako církev plná síly. Ne v očích světa, ale v očích Božích. ON to dokazuje tím, co pro ni činí. Sám se do ní vylévá.

Sledujte, co se stalo. Bůh do ní vložil Svoji plnost. Pohleďte na cestu církve počínaje Lutherem až po Wesleye a až k současným letničním probuzením a dávejte pozor na čas, do kterého se nyní dostáváme skrže Ducha svatého,

jen v ještě silnější míře. Kdo byl zachráněn v čase Luthera, obdržel část Ducha svatého. Kdo prožil v čase metodistů posvěcení, věděl, že je to dílo Ducha svatého. Byla to část Ducha svatého. Ti všichni mohou být přivedeni k dokonání až teprve s námi (Žid.11:40).

Když nyní, v posledních dnech, to světlo začalo svítit, očekává Bůh od nás něco velikého. Neboť komu bylo mnoho dáno, od toho bude mnoho vyžadováno. Od nás bude žádat mnohem více než od těch, kteří žili v čase Luthera a Wesleye, neboť putujeme ve větším světle, ve větší síle a s větším svěděctvím, než jaké měli oni. My nyní máme větší svěděctví Jeho vzkříšení. Nyní jsou ty věci pevnější a jistější než tehdy.

Je tomu tak, jak jsem to nedávno říkal v jedné luteránské vysoké škole. Ptali se mě: „Co tedy máme?“ Odpověděl jsem: „Někdo zaseje na poli zrno. Vzejdou malé lístky. Již tehdy si může říci: ‚Dík Pánu za tu úrodu.‘“ V základě vzato ji má, ale v raném vývojovém stadiu. Pak to roste dále do stébla a potom do klasu.

Pozorujete-li přírodu, můžete vidět působení Boha. V tom je dokonce tajemství, které je skryto v této službě. Jestliže pozorujeme přírodu, můžeme zjistit, v jakém ročním období žijeme. Dávejte pozor na to období.

V době metodistů vyrostlo stéblo. Oni se ohlédli za luterány a řekli: „My jsme prožili posvěcení, a co máte vy?“ Potom se vyvinul klas a zrno bylo opyleno. To se stalo skrze letniční probuzení. To jsou ty tři vývojové stupně: ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem svatým.

Ten vývoj od listu přes stéblo a klas byl nutný, aby se zrno vydařilo. Proto jedno druhému nemůže říkat: „Já tě nepotřebuji“, neboť stejný život byl v lístku, pak ve stéblu a později v klasu. Z Lutherovy církve vyšla Wesleyova církev. Z Wesleyovy církve vyšli letniční. Ale co jsou Letnice? Je to to obnovení téhož zrna, které bylo na počátku zaseto do země. Tím je celá plnost síly z Letnic skrze křest Ducha svatého v posledních dnech obnovena. Ó, je to něco velikého – věřit a vidět to.

Čas, ve kterém žijeme, vychází z Letnic. Letniční sami zakotvili v různých organizacích, a ve svých organizacích začali mnohé napodobovat. Říkají: „My jsme toto nebo ono.“ To je přirozeností té věci a nemůže to být změněno. Oni to tak musejí dělat – je to plán pro ně. Ale církev jde vpřed. Nachází se v největší síle. Je zahrnuta do obnovení. Mnozí z letničních již nevěří v Boží uzdravení a službu andělů a v sílu Boží. Mnozí z nich označují vidění, která vidám, jako od ďábla a nechtějí s tím mít nic společného.

Vidíte, přes to jsme se přenesli. Právě tak jako metodisté označili letniční kvůli mluvení jazyky za zvrácené, tak označovali luteráni metodisty za zvrácené kvůli

chvalozpěvům. Ale to všechno v církvi vypůsobuje Duch svatý a plní ji, až přetéká velkou silou všemohoucího Boha, až to dospěje tam, že skutky, které činil Ježíš, budou zjeveny v církvi. Jsme tomu blízko, přátelé.

Nuže, pokračujme dále v probírání, k čemu byl Duch svatý do církve položen. Chtěl bych vám to předvést na nějakém příkladu. Ve Starém zákoně muž nejprve vybudoval domov. Potom si přivedl nevěstu a stal se známým mužem. V tom domě se posléze narodilo dítě. Tak je to s Duchem svatým, který z nás dělá syny. Ale syn nejprve neměl plnou odpovědnost, ani se nemohl ujmout svého dědictví, dokud nedosáhl jistého stáří. Nejdříve se musel jako syn prokázat. Potom byl podle zákona uznán za dědice. Krásně to bylo ilustrováno s Ježíšem na hoře Proměnění.

Jak jsem již řekl, že Bůh udělá všechno podle Svých zákonů. Jestliže například na nějaké hoře vytéká pramen vody a na druhé straně hory je úroda spalována sluncem, pak se tam nemůžete postavit a říkat: „Ó vodo, teč na obilné pole.“ To nejde. Ale jestliže ji tam správným způsobem přivedete, můžete podle zákona zemské přitažlivosti zavodnit celé pole.

Když tu leží nemocný člověk, když je tu nějaký hříšník, nebo někdo by chtěl dát všechno do pořádku, ale pití, kouření a různých žádosti se nemůže vzdát, musí nechat Boha působit podle Jeho zákona. Jestliže vpustí Ducha svatého dovnitř, pak již nepatří sám sobě. Duch svatý se všemi věcmi skoncuje a ujme se jej jako Svého vlastnictví. Ale vy musíte jednat podle Božích zákonů a přikázání.

Jestliže byl otec bohatý, postaral se, aby se jeho dítěti dostalo řádného vzdělání. Tehdy neexistovaly veřejné školy jako nyní. Tak obstarali nejlepšího vychovatele, který otce věrně a pravdivě informoval.

Když pak ten syn dospěl a byl shledán způsobilým, ustanovil jej otec za svého dědice. Pakliže ale syn nebyl zdárný a nestaral se o podnik svého otce, měl zájem jen o flirt, flákal se, myslel jen na děvčata, pitky a koňské dostihy, takového syna, přesto, že byl synem, otec nikdy za dědice neuznal.

Jestliže to byl řádný chlapec, staral se o podnik svého otce a prokázal se jako pravé dítě, byl slavnostně dosazen za dědice. Oblékli jej do bílého, a na ulici, na vyvýšeném místě, byl lidem představen. Celé město se na něho mohlo podívat. Uspořádala se veliká slavnost. Otec jej uznal za dědice a předal mu podnik. Tím byl syn uznán za rovného otcí. V porovnání k dnešním poměrům by byl synův podpis na šeku platný právě tak jako otcův.

Dejte nyní pozor, co Bůh učinil. Když se Jeho Syn narodil, nechal Jej 30 let procházet rozličnými zkouškami. Potom prošel ve třech letech těžkými pokušeními. Na konci těchto těžkých zkoušek, po tom všem, byl nalezen ve všem, co bylo Jeho Otce.

Ježíš vzal Petra, Jana a Jakuba na horu Proměnění. To ustanovení Bůh vykonal sám. Oni hleděli na Ježíše. „ON byl proměněn před jejich zraky. Jeho tvář zářila jako slunce a Jeho roucho se skvělo jako světlo.“ „Když on ještě mluvil, zastínil je oblak a z toho oblaku promluvil hlas, který řekl: ‚Toto je Můj milovaný Syn, v kterém se Mi zalíbilo. Jeho poslouchejte!‘ Nyní se posadím, a všechno předám Jemu. Co řekne, je pravda a zákon.“ (Jan 3:35)

Dejte pozor! Církev procházela školami a stala se organizací. Ale vidíte, že zrozením přišlo něco jiného. Nyní je požadavkem znovuzrození zkušována a třibena letniční církev. Došlo k tomu, že Bůh se s církví již nezabývá jako s organizací. Není zaměřen na církev jako na celek, nýbrž působí v jednotlivcích v církvi. To není žádné tajemství. To všichni vidíme.

Když někdo přinese důkaz a opětuje lásku Boží, vezme jej On k Sobě. Něco pro něho za přítomnosti andělů udělá. Vyzdvihne jej do přítomnosti Boží, naplní jej, dá mu dary a ustanoví jej. To je období, v němž žijeme.

Ten Duch svatý, který lidi zachránil v čase Luthera, který je posvětil v čase Wesleye, který křtil letniční, uvádí nyní všechno do pořádku pro příchod Pána Ježíše. Bude to tak mocné, že do této části církve vejde síla, a potom nastane vzkříšení zbývajících. Nastane vzkříšení. K tomu je dán Duch svatý.

Co Duch svatý působí? Oni by nemohli být dokonáni bez nás. Žili v jiném čase než my. Jestliže nepřítel přikvačí jako povodeň, tak se mu Duch svatý postaví na odpor.

My v této době víme mnohem více než oni tehdy. Oni nemohli vyrobit automobil ani atomovou bombu. Neměli vědu, jakou máme dnes my. Lidé usilují to stvoření představovat tak, jakoby vzniklo samo od sebe, a dělají z lidí popírače Boha. Avšak nyní, kdy to potřebujeme, se Duch svatý proti tomu všemu postavil. ON vylévá Svého Ducha.

Víme o těch, jejichž duše čekají pod oltářem Božím. Písmo říká: „A volali hlasem velikým, řkouce: ‚Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší...‘“ (Zj.6:10).

Ti, kteří patří k církvi, ti zesnulí, čekají na nás. Bůh čeká na tebe a na mne. Církev čeká na tebe a na mne. Je to čas dosazování, v kterém Bůh vylévá Svého Ducha v Jeho plnosti a síle, v Jeho moci vzkříšení, aby církev a Kristus byli vzájemně tak úzce spojeni, že Kristus bude viditelný, mrtví probuzeni, a my ve vytržení budeme vzati vzhůru.

Nu, říkáme to už nyní a později vám ukážeme, že vytržení budou jen ti, kteří budou naplněni Duchem svatým. Ti zbývajcí mrtví budou probuzeni až po tisíci letech. Jenom lidé Duchem svatým naplnění mají účast na vytržení. Bůh nám dal Ducha svatého.

Jana 14:12 zná každý, kdo tu je přítomen. „Amen, amen pravím vám, kdo ve Mne věří...“ Nedejte se tím slovem „kdo ve Mne věří“ ukolébat. V jistých sborech říkají: „Ano, jistěže věříme, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ Tomu věří i ďábel. To souhlasí. Bible to říká v Jak.2:19.

Písmo svědčí: „Nikdo nemůže říci, že Ježíš je Pán, jedině v Duchu svatém.“ (1.Kor.12:3)

Podle Písma nejste obráceni, dokud jste neobdrželi Ducha svatého. Věříte na to. Duch svatý k vám mluvil. Vy jste Ježíše veřejně vyznali. Ďábel to udělal také. Říkáte: „Věřím, že Ježíš je Syn Boží.“ Ďábel dělá totéž. Ale vy Mu jdete naproti. Petr byl skrze víru v Pána Ježíše Krista povolán a ospravedlněn. Podle Jana 17:17 Ježíš učedníky posvětil v pravdě skrze Slovo, které je pravda, a On byl to Slovo.

Jan řekl: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo, a to Slovo se stalo masitým tělem, a přebývalo mezi námi.“ ON byl Slovo, tak je posvětil.

ON řekl: „Otče, posvěť je ve Své pravdě.“ Bylo to tak, jakoby na ně sám položil ruce. Tvé Slovo je pravda. Jako Slovo přišel do života skrze tělo panny. Bylo nemožné, že by byl něčím jiným než Slovem Božím, které bylo zjeveno. Je psáno: „Posvěť je...“

Předtím Ježíš řekl: „JÁ vám dávám moc nad nečistými duchy“, a učedníci vyšli. ON zapsal jejich jména do Knihy života Beránka. Vyslal je a dal jim moc nad nečistými duchy, že vymítali ďáblы a všechny tyto skutky mohli činit. Vrátili se rozradostněni a řekli: „I démoni se nám podřizují.“ ON odpověděl: „Neradujte se, že jsou vám ďáblové poddáni, radujte se, že vaše jména jsou zapsaná v nebi.“ Jidáš byl mezi nimi. Vidíte, jak blízko se přiblížil? Až k ospravedlnění, a směřoval dále k posvěcení, ale potom ukázal svou pravou tvář. Než přišly Letnice, byl odhalen.

Vidíte, takový duch se bude vydávat za nábožného a svatého, jak to jen půjde, dokud se nepotká s Duchem svatým. Pak je odhalen a dál již s sebou nejde. Nemůžete vidět, jak si tento duch – antikrist – vede? Ježíš řekl, že v posledních dnech budou oba tak blízko sebe, že kdyby to bylo možné, byli by svedeni i vyvolení. Nezapomeňte to, jen vyvolení ten rozdíl poznají. Bůh nás povolal skrze vyvolení. Nejste šťastni, že patříte k těm Jeho? Nepociťujete dnes večer ve svých srdcích tu touhu? „Chci Ducha svatého, chtěl bych Tě mít ve svém srdci.“ Tato žádost ve vás je, protože Bůh vaše jména zapsal do Knihy života Beránka před ustanovením světa. ON to řekl. Ježíš řekl: „Nikdo ke Mně nemůže přijít, jedině že by jej Otec nejprve táhl, a všem, kteří ke Mně přijdou, dám život věčný.“ Co je věčný život? Duch svatý je věčný život. Čtete-li toto slovo v řečtině, najdete ‚Zoe‘ – věčný život – je Duch svatý.

„Všichni, které Mi Otec dal, přijdou ke Mně. A všichni, kteří ke Mně přijdou, těm dám Ducha svatého a probudím je na konci dnů.“ ON to udělá. Zde neexistuje žádné ‚jestliže a nebo‘, neboť to učiní On. ON dává život věčný všem, kdo k Němu přijdou. ON je musí probudit, protože mají život věčný. Povstanou, neboť nemohou zemřít, jako Bůh nemůže zemřít.

Ó, moji drazí přátelé v této zemi a v tomto městě, kdybych jen mohl svou výmluvností vložit důležitost přijetí křtu Duchem svatým do vašich srdcí, došlo by k tomu nejnádhernějšímu zjevení vašeho života. Abychom to poznali, musíte to prožít. Chtěl bych vysvětlit, co obrácení zahrnuje.

Petr byl zachráněn. Následoval Pána a věřil Mu. Ježíš mu řekl, kým je a vybídl ho k následování. I jemu dal moc nad nečistými duchy a posvětil ho. On se stal mluvčím celé skupiny – hlavní osobou v církvi.

Ježíš se jej ptal: „Miluješ Mne více než tito?“

„Ano, Pane, Ty víš, že Tě miluji.“ ON odpověděl: „Pas Mé ovce.“ (Jan 21:15-17) Toto opakoval třikrát. Petr odpověděl: „Pane, Ty víš, že Tě miluji. Půjdu s Tebou až do konce, až na smrt.“

Před ukřižováním mu Ježíš řekl: „Ještě než zakokrhá kohout, třikrát Mě zapřeš.“ A Ježíš dodal: „Modlil jsem se za tebe, aby tvá víra neochabla, a až se obrátíš, posiluj své bratry.“ (Luk.22:32)

Přestože byl předtím vyslán a možná jásal a těšil se v Duchu a činil rozličné věci, neobdržel ještě Ducha svatého. Je řečeno: „Až se obrátíš, posiluj své bratry.“ To je pravda. Uskutečňuj Můj plán.

Dovolte mi přečíst Jana 14:12 do konce: „Amen, amen, pravím vám, kdo ve Mne věří, bude skutky, které Já činím, také činit.“

Všichni, kdo to pochopili, řekněte: Amen.

Ve Sk.19:1 je zpráva o tom, že Pavel potkal jednoho kazatele zběhlého v zákoně, který podle Sk.18:24-28 zvěstoval lidem Slovo Boží tak dalece, jak tomu sám rozuměl. Lidé byli zachráněni a radovali se. S tímto kazatelem se setkali Aquila a Priscilla, a ještě mu Písmo a učení Boží upřesnili. Byl to veliký muž. Písmem dokazoval, že Ježíš je Božím Synem, avšak věděl toliko o Janově křtu a ne o křtu Ducha svatého.

Aquila a Priscilla byli manželé. On dělal stany jako i Pavel. Obdrželi Ducha svatého pod vyučením Pavla. Apollovi mohli říci: „Známe jednoho bratra. Až půjde kolem, měl by sis ho poslechnout.“ Když potom přišel Pavel do Efezu, ptal se těch dvanácti mužů: „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?“ Odpověděli: „Nevíme, že by tu Duch svatý již byl.“

Na to se jich zeptal: „Jak jste byli pokřtěni?“

Odpověděli: „Křtem Janovým.“

Sledujte nyní pozorně, co Pavel řekl: „Jan křtil ku pokání“, ne na odpuštění hříchů. Toto prožití uděláte, jestliže přijmete Krista jako osobního Spasitele. Věříte sice v křest Ducha svatého, ale to ještě není křest Duchem svatým, moji milí bratři. To nesouhlasí.

Jeden bratr mi před časem řekl: „Bratře Branhame, Abraham věřil Bohu, a to mu bylo započteno za spravedlnost.“ Přítakal jsem: „To je pravda.“

Řekl dále: „Co člověk může dělat víc než věřit?“

Odpověděl jsem: „To je všechno, co člověk může.“ Všechno, co může člověk dnes činit, je, Bohu věřit. Ale Bůh dal Abrahamovi pečeť obřízky na znamení, že spravedlnost z víry mu byla započtena.

Vy nyní v Něho věříte a přijímáte Jej jako svého osobního Spasitele. Ale když vám dá Bůh pečeť Ducha svatého, pak vás zapečetil až do místa vašeho věčného určení.

Mnozí učí o věčné jistotě (jednou zachráněni, navždy zachráněni). S tím souhlasím, pokud je to podle Slova. „Nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste zapečetěni ke dni svého spasení.“ (Ef.4:30) Nejste zapečetěni, dokud tomu jen věříte, ale až když jste Ducha svatého opravdu obdrželi.

„Nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste zapečetěni ke dni svého spasení.“

Budete zapečetěni, pokud jste našli milost u Boha. Zapečetí vás Duchem svatým. Tak to říká Bible. Tak to je.

Nikdo nemůže Ježíše Krista nazvat Pánem, jen skrze Ducha svatého. Možná, že říkáte: „Já věřím, protože to říká kazatel.“ On má pravdu, ale to ještě neplatí vám. „Věřím tomu, protože to říká Slovo“, ale ani to vám ještě nestačí. Můžete říci: „Ježíš je Pán“ jen tehdy, když do vás vešel Duch svatý a sám vydává svědectví, že Ježíš je Syn Boží. (Řím.8:10-17) Jen tak můžete mít podíl na vzkříšení, jestliže Duch svatý ve vás to svědectví vydává. „Jestliže Duch svatý do vás vejde, bude vydávat o Mně svědectví, všechno vám připomene a oznámí vám budoucí věci.“ (Jan 16:12-13) To nenajdete v žádné škole. ON sám vám tyto věci připomene.

Chtěl bych ještě jednou číst Jana 14:12: „Amen, amen pravím vám, kdo ve Mne věří, bude činit skutky, které Já činím, a ještě větší než tyto, neboť Já jdu k Otcí.“

Potom, co odešel k Otcí, přišel Duch svatý. Na jiném místě stojí psáno: „Neboť neodejdu-li, Utěšitel k vám nepřijde. Když ale odejdu, zase k vám přijdu, abych s vámi byl.“

Nejprve je to Bůh nad námi, potom v Kristu s námi, skrze Ducha svatého je Bůh ve vás. „Proto i vy budete činit všechny skutky, které jsem Já činil.“ Ne jiné, ale tytéž. Bůh chce do vás položit Ducha svatého, aby dále konal ty skutky, které činil skrze Krista.

V Lutherových dnech nebyly skutky Boží tak nutné. Bylo jich více potřetí ve dnech Wesleye, neboť svět byl chytřejší, ale také horší, a my vidíme, kam až to dospělo v našich dnech. Ještě před sto lety si nikdo nedovedl představit, jako ohavní mohou lidé být. Písmo říká, že v posledním čase to bude stále horší.

Duch svatý působil. Malý dech z toho přišel s Lutherem. Za času Wesleye vanul více. A v letničím probuzení působil ještě hlouběji. Nyní Duch svatý působí jako na počátku. Církev se sjednocuje a přináší mocné působení Ducha svatého, jak On to činil tehdy. Tytéž skutky, které se děly na počátku, budou zjeveny stejným způsobem. Dejte pozor, co Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám, Syn nečiní nic, než co vidí u Otce, že On činí.“ Co by chtěl činit Otec, to ukazuje Synovi. ON řekl: „Otec, který ve Mně přebývá, činí ty skutky.“

Dávejte pozor, tady je ještě něco jiného, co bych chtěl vyjádřit. Ježíš řekl: „Jako Mne poslal Otec, tak posílám Já vás.“ Jak Jej Otec poslal? Otec, který Jej poslal, přišel z nebe a učinil si v Něm příbytek. ON vyšel a řekl: „JÁ činím vždycky to, co se líbí Mému Otci.“ Vyšel a činil, co Mu Otec ukazoval. Tak se naplnilo slovo: „Nečiním nic, jediné že by Mi to Otec nejprve ukázal.“ Bůh, který Jej poslal, přebýval v Něm. Nyní On řekl: „Jako Otec poslal Mne, tak posílám Já vás.“ Co to znamená? Bůh ve vás. Pokračování téhož díla. Proto Ježíš řekl: „Kdo ve Mne věří, kdo v sobě má Mne skrze přebývajícího Ducha svatého, má svědectví Mého vzkříšení a ví, že jsem v něm.“ Řekl: „Zůstanete-li ve Mně a Má slova zůstanou ve vás...“

Nyní říkáte: „Já zůstávám v Ježíši, ale nevěřím v posvěcení Boží.“ To ukazuje, že On ve vás není. Říkáte: „Věřím v Ježíše, ale nevěřím, že Duch svatý je tady pro tento čas, jak Jej obdrželi tehdy na počátku.“ To ukazuje, že On ve vás není.

Duch svatý bude dosvědčovat každé Boží slovo. ON není lhář. Nikoho se nebojí, ani žádné organizace. Nemusí se před nikým kořit. ON řekne a to platí.

Když ti vysoce školení a vzdělaní nejsou připraveni to přijmout, je Bůh schopen probudit Abrahamovi děti z tohoto kamení. Potom vezme zločince a ty zkažené a napraví je. Bůh to může udělat – On to již činí. Je mocen Abrahamovi probudit děti z kamení. Tu možnost má, neboť je Bohem.

„Jestliže ve Mně zůstanete a Má slova zůstanou ve vás, můžete prosit, oč chcete.“ Neboť prosíte podle Jeho Slova a Jeho Slovo je život. Jestliže to Bůh řekl, pak to vyslovte, neboť jste si jisti tím, že to řekl. Duch svatý vydává za správnost Slova Božího svědectví. Bratři, zaujměte k tomu svůj postoj a vyslovte

to. Potom se to stane. Řeknete-li té hoře: „Zdvihni se a hod' sebou do moře, a nepochybujete ve svém srdci, nýbrž věříte, že se stane, co jste vyslovili, potom to nejste vy, kteří tu mluví, ale Otec, který ve vás přebývá.“ Je to On, kdo tu mluví. Nejste to vy, kdo k té hoře promlouvá, ale Otec ve vás. A ta se musí pohnout.

„Nebe a Země pominou, ale Mé Slovo, mluvené skrze Mého Ducha, nikdy nepomine.“ Jistě ne, neboť nemůže pominout.

„Skutky, které Já činím...“ Bůh je ve Své církvi, aby pokračoval ve Svém díle. Proto poslal Ducha svatého. Věděl, že to tak bude. Věděl, že jinak to není možné.

Otec poslal Syna. Všechno, co bylo v Synu, vložil do vás. Tytéž skutky, které činil Ježíš, budete činit i vy jako církev. Nechtěli byste činit skutky Boží? Ježíš řekl: „Chcete-li činit skutky Boží, pak věřte ve Mně.“ Jak v Něho věříte? Nemůžete to dříve činit, dokud jste neobdrželi Ducha svatého, neboť předtím nikdo nemůže říci: „ON je Syn Boží.“ Vy nanejvýš opakujete, co řekl někdo jiný.

Bible říká, že Ježíš je Syn Boží. Věřím tomu, co říká Bible. Bible dosvědčuje, že On je Syn Boží. Já tomu věřím. Ten kazatel říká: „ON je Syn Boží.“ Věřím tomu, co říká ten kazatel. Moje matka říká: „ON je Syn Boží.“ Věřím tomu, co říká matka. Přátelé říkají: „ON je Syn Boží.“ Věřím svým přátelům. Ale tu možnost říci ze svého osobního přesvědčení, že On je Syn Boží, máte teprve tehdy, jestliže Duch svatý ve vás bydlí a sám to svědectví vydává. Potom vím, že On je Synem Božím.

Nikdo nemůže říci: „Ježíš Kristus je Pán, jedině v Duchu svatém, a nikdo, kdo mluví v Duchu Božím, nemůže Ježíši zlořečit (1.Kor.12:3), nebo říci, že není tentýž včera, dnes a až na věky.“ Tím Jej představili jako slabocha a škodlivého. Ó ne! ON je tentýž včera, dnes a až na věky. Každý pravý duch o tom bude skládat svědectví. Ježíš řekl: „Tytéž skutky, které Já činím, budete i vy činit.“ Přesně tytéž skutky.

Dnes se říká: „Církev vykonává největší dílo v tomto čase.“ V jakém způsobu? ON řekl: „Skutky, které Já činím.“

Říkají: „Vždyť my posíláme misionáře do celého světa, nejsou to velké skutky?“

ON však řekl: „Skutky, které Já činím.“ Nejprve činite je, a pak můžete mluvit o vysílání misionářů.

Nedávno jsem hovořil s jedním mohamedánem. Řekl: „Je pravda, že Mohamed zemřel a je v hrobě. Ale jednoho dne vstane.“ Dále řekl: „Až vstane z mrtvých, dozví se to během čtyřiaadvaceti hodin celý svět.“

Pak namítal: „Vy říkáte, že Ježíš vstal již před skoro 2000 lety, a neví to ani třetina obyvatelstva Země.“ To jen proto, že se o tom mluvilo pouze

z rozumového hlediska. Mluvili jste o tom podle stanoviska své školy nebo vzdělání.

Jestliže by ta velká církev živého Boha, jestliže by všichni křesťané, katolíci a protestanti obdrželi Ducha svatého, pak by byl celý svět založen na křesťanství. Potom by již komunismus nebyl. Nebylo by žádné bezpráví, žádné nepřátelství nebo ukrutnost a nenávisť. Ježíš by seděl na Svém trůnu.

V ráji Božím budeme mít věčný život, procházet se již probuzení v novém těle. Už nebudeme stárnout nebo šedivět, stonat nebo hladovět, budeme se nalézat v radosti našeho Pána.

Dělali jsme všechno možné, jen ne to, co On řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium.“ V čem to evangelium spočívá? Ne toliko ve slovech, nýbrž v moci a dokázání Ducha svatého. Skrze evangelium je Boží Slovo zjevováno a potvrzováno. To nemůžete dělat sami od sebe. Ježíš věděl, že k tomuto účelu musí ve Své církvi bydlet.

To, že se pustí do rozumových školení, věděl také. Avšak toto tam nedostanete, neboť jsou proti tomu. Jediné, co se tam dozvíte, je učení nějakého chytrého muže, ustanovení víry některé denominace, kterým se řídí. Do toho vás přijmou a udělají z vás členy nějakého spolku. Ó bratře! Citují věci ze svých ustanovení víry, která zní docela perfektně. Říká se: „Ten velký mateřský kostel již přežil mnohé rány“, ale totéž se vztahuje na ďábla. Skoro všude je vyhazován, a přesto se dál činí úplně stejně.

Ježíš věděl, že opět nastane veliké rozumové hnutí jako v oněch dnech. Až příliš velký důraz se klade na to vnější; na oblečení, otočené límce... ON věděl, že to budou dělat. Ale těm Svým Ježíš řekl: „JÁ vás nezanechám osiřelé. Vrátím se k vám.“

Proto řekl: „Skutky, které jsem Já činil, budete i vy činit.“ Bůh sesláním Ducha Božího sledoval ten účel, že se mohl před světem neustále projevovat skrze zástup lidí. Toto se neděje skrze ustanovení víry nebo denominaci, nýbrž skrze sílu Jeho vzkříšení, tím se Jeho Slovo realizuje, stojíme na straně menšiny a věříme Božím zaslíbením.

Pak dávejte pozor, jak ta temná mračna odtáhnou, dovnitř vejde Boží síla a dá vítězství. To On by chtěl. Proto byl Duch svatý poslán. Nyní víme, jaký má úkol a k čemu byl poslán.

Jen Beránkova krev může člověka posvětit. Já vás posvětit nemohu a vy se také nemůžete posvětit, neboť všichni jsme se narodili v hříchu. Ale Ježíš se narodil bez hříchu a Jeho krev slouží k posvěcení. Bůh sám sestoupil a stvořil si tělo, žil v Něm, a vylil Svou krev, aby si posvětil církev, která je zásadně osvobozena od vší viny, hříchu a hanby. Skrze víru a důvěru vchází Bůh

do lidského srdce, které je posvěceno krví. Skrze víru se stává Abrahamovým semenem, který již tehdy věřil, že krev byla prolita k smíření. Jedině čistá krev Beránka tento div působí.

Abrahamovo tělo bylo téměř odumřelé, ale věřil Bohu 25 let, až mu bylo skoro sto let a Sáře asi 90 let. Byl na tom stejně jako mrtvola. Poté, co jim byl zaslíbený syn darován, řekl mu Bůh: „Vezmi jej a obětuj na hoře, kterou ti ukáží.“ Abraham řekl svým služebníkům: „Zůstaňte zde u oslů a čekejte. Půjdu tamhle se synem, abychom se modlili, a pak se zase vrátíme.“

Ó, jak měl toto obětování provést? Abraham řekl: „Byl mi navrácen jako probuzený z mrtvých.“ Věděl, že Bůh, který mu dal tohoto syna navzdory jeho umrtvenému tělu, jej byl mocen probudit z mrtvých, jestliže bude jednat podle slova. On se držel Jeho slova a byl přesvědčen o tom, že jej může probudit z mrtvých. Dokonalý odkaz na Krista. Tam Ho vidíme. Jeho bok byl proboden, ta krevní buňka, ve které Duch svatý přijal příbytek, byla otevřena. Spasení, ti Bohem vyvolení, byli jednou provždy skrze víru posvěceni (Žid.10:14). Jestliže jste to přijali, tak Duch svatý od vás všecko zlomyslné vzal. ON, Bůh sám, přichází do vás, aby konal Svoji vůli.

I tam, kde proti vám stojí náladový šéf a protivenství života, a mluví se o vás, Duchem svatým naplnění lidé tomu všemu odolají. Amen!

Ty neškolené apoštoly poslouchali, protože bývali s Ježíšem. K tomu je nám dán Duch svatý. Ten starý rybář Petr nedokázal ani napsat své jméno, ale stál tam a řekl: „Samí mezi sebou suďte, sluší-li se poslouchat více Boha nebo vás? To vám může být jasné, že budeme dál kázat ve jménu Ježíše.“ Ó, jaká statečnost! Věděl, že na druhé straně má domov. Tady byl poutník a cizinec. Vyhlížel po budoucím městě. Staral se o ty pokrytce nebo kněze? Byl podřízen Bohu nebes, který vzkřísil Svého Syna Ježíše Krista, a skrze Něho byla stvořena nebesa a Země, který ho naplnil Svým Duchem. Vidíte to? On se nebál.

Oni se rozzlobili, když Štěpán prohlásil: „Tvrdošíjní, neobřezaného srdce a uší, vy v každém čase Duchu svatému odporujete, jako to činili vaši otcové.“ Rozlítli se a rozhodli o jeho ukamenování. On mohl říci: „Mne zabít nemůžete.“ Chtěli mu dokázat, že ano, a hledali velké kameny a házeli je na něho. On vzhlédl a řekl: „Vidím nebesa otevřená. Vidím Ježíše po pravici Božího majestátu.“ Bible říká: „Předal svého ducha.“ Ó, mohu vidět, jak anděl přišel dolů a zdvihl jej.

Duch svatý byl poslán proto, abychom přemáhali. Duch svatý vás přišel vyzbrojit silou. Duch svatý přišel, aby vám dal moc. Tak to je v Luk.24:49. Obdrželi jste sílu. Sílu k modlitbě.

Vidíte, jsou lidé, kteří vedou dobrý život, ale vždy jsou poraženi. Říkají: „Samozřejmě, že miluji Pána, bratře Branhame.“ Na jejich modlitby nepřichází odpověď. Vždy jsou poraženi. Když ale například je nějaká žena naplněná Duchem svatým, pak uvidíte, co se stane. Jestliže přijde před Boha, nepodlehne. Ona přichází plná důvěry k Božimu trůnu a věří. Skrze znovuzrození má na to plné právo, neboť je dcerou Boží. Jaká změna se stane s mužem, který byl tak dlouho zbabělý, poté co obdržel Ducha svatého.

Vy jste obdrželi sílu. Váš život je touto silou vyplněn. ON vám dává sílu k mluvení, jako tehdy těm na počátku: Petrovi, Janovi, Jakobovi a ostatním. Byli na té vrchní síni a mohli říci: „Bez síly Ducha svatého nemůžeme nic činit. Tam je Dr. Takatak, rabín Takatak, jak se můžeme proti nim prokázat?“ Petr si vzpomněl na obchodníky, s nimiž měl co do činění v době, kdy rybařil, a ptal se: „Jak bych mohl před nimi vystoupit?“

Během čekání mohl někdo říci: „Jsme tu již čtyři dny, jak dlouho to má ještě trvat?“

Nebylo jim řečeno, jak dlouho, nýbrž že mají čekat, až se to stane. „Když pak nastal den Letnic, nalézali se všichni na jednom místě.“

Nejprve byl Bůh nad Svým lidem v ohnivém sloupu. Potom Bůh putoval s nimi na zemi. Nyní se mělo stát něco jiného. Všichni byli jednomyslně shromážděni. Náhle přišel hukot z nebe jako mocný vítr a naplnil celý dům, ve kterém dleli. Zjevily se jim jakoby ohnivé jazyky, které se rozdělily a spočinuly na každém z nich.

Zjevily se jim rozdělené ohnivé jazyky. Nemohli říkat již nic jiného, než jen to, co jim Duch dával vyslovit. Bylo to koktání a zajíkání, ale byly to jazyky rozdělené ohněm. Nemohli se sami udržet. Všichni byli naplněni Duchem svatým.

Co se stalo potom? Vyšli na ulici. „Kde je rabi Jones? Kde jsou ti intelektuální obři?“ Bůh byl nad námi jako při Mojžíšovi u hořícího keře. Sytil nás manou shora. Putoval s námi tři a půl roku na zemi. Avšak nyní je v nás. Nejsme to my, kteří tu mluví, nýbrž On. Víme, kdo On je. Víme, co jsme my. My jsme zemřeli sami sobě. ON žije v nás.

Lidé se přihnuli. Petr vystoupil a řekl: „Muži Židé a všichni ostatní, popřejte sluchu mým slovům, vy kazatelé a rabíni.“ Bylo to kázání plné moci. „Tito zde nejsou opilí, jak se domníváte“, ta hrstka těch sto dvaceti proti těm tisícům, „oni nejsou opilí, jak si myslíte, neboť je teprve třetí hodina. Ne, tady se naplňuje zaslíbení proroka Joele: ‚Stane se, praví Bůh, v posledních dnech vylíží ze Svého Ducha na všechno masité tělo‘.“

Marie byla mezi nimi také. Tancovala v Duchu a mluvila v jazycích. „Dokonce na Svě služebníky a služebnice vylíjí Ducha Svého, a učiním divy a znamení na nebi a na zemi, krev, oheň a mraky dýmové.“

Bůh si učinil příbytek ve Svém lidu. Amen! Tady se nejednalo o vyznamenání či vzdělání. To nebylo na programu. Petr je poučil z Písma: „David o Něm řekl: Spatřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo je mi po pravici, abych se nepohnul. Proto se rozveselilo mé srdce a zaplesal můj jazyk... Neboť nenecháš duše mé v pekle, aniž dáš viděti svatému svému porušení.“

Dále řekl: „Sluší se směle mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho je u nás až do dnešního dne. Prorokem tedy byv... mluvil o příchodu Spravedlivého a předpověděl vzkříšení Kristovo.“

Pokračoval: „Proto věz jistě všechen dům Izraelský, že Bůh Jej učinil Pánem i Kristem, toho Ježíše, kterého jste ukřižovali.“

Nato volalo to množství lidí: „Co máme činit, vážení bratři, abychom byli zachráněni.“

Tedy jim odpověděl Petr: „Pokání čiňte a nechte se každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, tak obdržíte dar Ducha svatého. Neboť vám platí to zaslíbení a vašim dětem a všem, kteří jsou ještě daleko, kolik jich Pán, náš Bůh, povolá.“ Amen!

Dokud má Bůh lid a církve, stále se stará o to, aby Jeho Duch svatý šel s nimi kupředu. K tomu dal Bůh Ducha svatého. Ti učení budou stále působit, ale Bůh má menšinu. Bůh má malý sbor se křtem Ducha svatého, který postupuje kupředu a putuje ve světle. Oni jsou těmi, kteří skrze své svědectví budou soudit svět. Neřekl Ježíš v Bibli: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.“? Jiné biblické místo říká: „Nevíte, že svatí budou soudit svět?“ Přirozeně, naše dnešní svědectví potom odsoudí toto město. Naše svědectví o křtu Ducha svatého, o síle Boží, o svatém životě, přinese tomuto městu soud.

Ti první budou poslední a poslední budou první. Při vzkříšení nebudou odpovědní za Sankeye a Moodyho, a oni nebudou odpovídat za mne. Já jsem postaven do tohoto času, abych vydával svědectví. Tím jste i vy skrze křest Ducha svatého, skrze šíření světla, svým životem a Božími věcmi, které On činil na důkaz, že mezi námi působí. To všechno bude stát proti těm, kteří to odmítali a odvrátili se. Oni budou souzeni svatými.

Vlastně jsou již souzeni. Mluvil jsem o síle modlitby, o síle mluvit – kázat, o síle vést svatý život. To všechno působí Duch svatý. Mnozí z vás říkají: „Já se toho pítí nemohu vzdát. Nejsm schopen toho nechat.“

Ale jakmile do vás vstoupí Duch svatý, pak všechnu nemohoucnost od vás vezme. Ženy přestanou stříhat vlasy, nosit krátké nebo dlouhé mužské kalhoty,

a také skončují s tím zbytečným tlacháním. Ano, to je Jeho úkol, způsobit ve vás svatý život, takže můžete přikázání Bible následovat v každém čase.

Ženy říkají: „Je prostě moc horko, musíme si takové šaty vzít.“

„Když si nechám narůst vlasy, bolí mě hlava.“ Ale Duch svatý nepřijímá takové výmluvy. Je tady, aby vám pomohl. Bude přesně sledovat Slovo. Duch svatý je dán k tomu, abyste vy, muži, odvrátili oči od napůl nahých žen a nebudete již po nich toužit. Vidíte to, vy členové sboru? To je to, co Duch svatý činí.

ON způsobí, že přestanete kouřit, pít a chtít být něčím velikým. Bude to od vás vzato. Budete pokorní. K tomu je dán Duch svatý. ON působí svatý život. Ukončí to žvanění, karetní hry a všechno ostatní, co děláte vedle toho. Způsobí, že již nejste své ženě nevěrní. Skončuje s tím, že byste se chtěli ženit s ženou někoho jiného. Vypůsobí ve vás svatý život. Síla Ducha svatého je dána k tomu, abyste dbali na Boha a všechno Boží. Je ve vás smýšlení Ježíše Krista. Všechny tyto věci poznáte. Jestliže něco vidíte, pak se od toho odvrátíte.

Říkáte: „Toho nejsem schopen, to nemohu.“ Přirozeně, že ne, ale Duch svatý přišel proto, aby to způsobil. Vezme z vás to všechno ven, všechny staré zvyky a co jiného ještě děláte. Staré sváry, rozdělení a výroky typu: „Bohu dík, jsem metodista, ale s těmi ‚lidmi Ducha svatého‘ nechci mít nic společného.“

Vidíte, Duch svatý přišel, aby z vás tohle vzal. Jiní říkají: „Já jsem baptista, já jsem presbyterián, k té takzvané ‚svaté skupině‘, tam nikdy nejdu.“

Duch svatý je dán, aby z vás vzal tuto zatvrzelost. Budete obmyti v krvi a uvedeni do náležitého stavu. To přišel vykonat. Je psáno: „Srovnajte to nerovné.“ ON přišel, aby snížil všechno vysoké. Na jiném místě je psáno: „Hory budou poskakovat jako beránci a stromy budou tleskat rukama.“ Ptačí zpěv bude znít jinak. Rozezní se zvony radosti. Již nehledáme výmluvy. Tam to dospěje. Proto Bůh poslal Ducha svatého, abyste byli schopni činit tyto věci, a následovat Mu.

Nechtěl bych vás zranit. Přece jsem vám řekl, že tu stojím s nejhlubší upřímností. Abych vás stále jen nekáral, zamířím k něčemu jinému, co ale rovněž patří k tomuto tématu, nechtěl bych vás však příliš tvrdě zasáhnout. Něco vám ale musím říci. Jestliže Bible říká, že je to zvrácené, když si žena stříhá vlasy a vy tvrdíte, že jste Ducha svatého obdržely, a přesto si stříháte vlasy, pak se ptám, jestli jste Jej obdržely opravdu. Nezlobte se. Jestliže se hněváte, ukazuje to jen, že ještě něco musí být uvedeno do pořádku. Když Bible říká, že je to pro ženu ohavné, nosit mužské oblečení, (nemám na mysli malé děti), ale jestliže je vám 15-16-18 let nebo dokonce jste babičkou a takto oblečené se ukazujete na ulici, potom je to v Božích očích ohybnost (5.Moj.22:5). Jestliže to přesto děláte

a říkáte, že máte Ducha svatého, dá se o tom pochybovat. Duch svatý bude Boží Slovo sledovat až do posledního písmene.

O kazateli, který nemá dost milosti, aby kázal všechno, o tom lze také pochybovat, jestli Jej obdržel, neboť k tomu je Duch svatý dán. Tím se dostane kazateli odvaha, a celý zástup bude posvěcen. Sbor bude uveden do pořádku, a nastoupí jednota Ducha. Tou silou budeme sjednoceni. Sjednoceni v bratrské lásce.

To, že jste metodisté, baptisté, presbyteriáni, luteráni nebo co jiného můžete být, ještě nic neříká, ale jestliže jste všichni skrze jednoho Ducha vekřtění v Tělo Ježíše Krista, jsme učiněni údy Těla Ježíše Krista. Potom ani věci přítomné nebo budoucí, ani hlad nebo cokoli jiného, nás nemůže oddělit od lásky Boží, která je v Ježíši Kristu, našem Pánu. Neboť jsme obmyti v Jeho krvi a znovuzrozeni skrze Jeho Ducha. Jsme nové stvoření. Bůh přišel tohle způsobit. K tomu je nám dán Duch svatý.

Pohled'te sem! Mnozí zvedli ruce, že mají Ducha svatého. Nyní bych vás tu chtěl podrobit malé zkoušce. Ještě se tím budeme trochu zabývat. Říkáte-li, že jste obdrželi Ducha svatého a jste shledáni vinnými v těch věcech, o kterých jsme mluvili, pak se ptám, čím jste vedeni. Bůh vás nikdy nepovede od Slova. Vždy vás bude zachovávat ve Svém Slově, neboť je to Boží zákon pro Jeho lid, pro Jeho církev, pro sestry a bratry.

Říkáte, že vám to nevádí, když to děláte. Opravdu ne? Slovo to ale říká. Když je ve vás Duch svatý, povede vás ke Slovu. Tady již není žádná omluva. Bůh se nemění, nedělá žádné výjimky. ON zanechal stopy, vy v nich následujete.

Tak je to s vámi všemi. Tak je to s každým jednotlivcem. Přicházíte stejnou cestou. Petr řekl: „Pokání činite a nechte se každý z vás pokřtít na jméno Pána Ježíše Krista na odpuštění hříchů, potom obdržíte dar Ducha svatého.“ To je ono. To musíme zdůraznit.

Nechci vás zraňovat, na to vás příliš miluji. Ale bratři a sestry, pochopte, že vím, že ve dni vzkříšení tam budu s lidmi této generace stát, abych se za toto slovo zodpovídal. Duch svatý mi to ukazuje a já o tom musím kázat. Jak tam budete stát? Jak s tím chcete projít? Nepůjde to, přátelé. Ne, přestaňte se vším. Skoncujte se vším převráceným. Říkáte: „To nedokážu.“ Potom v sobě nemáte toho, který všechno může. Jestliže Duch svatý přijde, dává vám moc nad tímto světem. Poslouchejte, co On říká: „Jestliže milujete svět nebo to, co je ve světě, pak ve vás láska Otcova není.“

Tedy neexistuje žádná výmluva. ON to objasňuje, a my musíme plnit Jeho požadavky. Víam, že si myslíte, že jsem strašně přísný. To si nyní můžete myslet, ale dávejte na to pozor, vždyť je to pravda. Bratři, sestry, nechte se korigovat.

Nikdo ze všech těch učených vám nebude moci říci: „Ó, to je starodávné.“ Jestliže je to starodávné, tak je to přesto od Boha, a jestliže Bůh je pro to starodávné, pak já také. Amen! Chtěl bych být takový jako On. Jeho Duch ve mně působí ten hlad a žízeň, a odmítá všechno, co je v protikladu ke Slovu.

Když lidé říkají, že to neškodí, když muž se baví hraním karet, nebo se účastní hazardních her, tak před Bohem to správné není.

Říkáte: „Na tom není nic zlého, když člověk ve společnosti pije“, ale před Bohem to je zlé.

Říkáte mi: „Bratře Branhame, je to v pořádku, že si stříháme vlasy. Jiné ženy to přece také běžně dělají.“ Nekoukejte na to, co dělají ostatní ženy. Ty nejsou vašim příkladem a nemohou o vás rozhodovat. Jestliže je ve vás Duch svatý, budete následovat Jeho odkazy, nehledě na to, co o vás říkají lidé.

Můžete namítat: „Bratře Branhame, vždyť je takové horko, my se musíme lehce obléknout.“ Já ti řeknu, sestro, že v pekle je větší horko. Na to nezapomínejte.

Duch svatý vás vždy povede k pravdě. Pravda je Slovo. Ježíš řekl: „Mé Slovo je Pravda.“ Pavel řekl: „Každé lidské slovo je lež a každé Boží slovo je pravdivé.“

Některému kazateli nemusí dělat dobře, když se mluví o těch ostudných věcech, ale vy víte, že hodně cestuji a stravuji se v mnohých restauracích. Někdy by člověk nejraději hned vycouval ven, když tam vidíme tolik špíny. Jak jen lidé mohou tak hluboko klesnout. Jaký je tam smrad! Při mytí rukou bych si nejraději zacpal nos. Štítím se vzít za kliku, neboť si můžeme domyslet, jaké jsou na ní bacily. Když jsem nedávno vešel na jedno nádraží, zděsil jsem se a pomyslel si: „Ó milost“, a něco ke mně hovořilo: „Takovým zápachem je svět před Bohem. Je Mu ohavností.“

Když vidám na ulici chodit ženy, které se vystavují na odiv a nosí mužské oblečení, myslím si: „Jak to vidí Bůh?“ Jemu je to odporné. V Jeho očích je to špína a zápach. Ale v neděli se nastrojí a jdou do kostela. Na tom mají podíl i muži. Pijí, podvádějí a milují peníze, šidí své bližní, jen aby získali nějaké peníze navíc. Dělají takové věci jako hazard, kouří, pijí a lžou, potom ve sboru vydávají svědectví. Je to hrůza a špína rozumového sboru. Říká se: „Já patřím k církvi.“ Ale došlo to tak daleko, že kazatel musí udělat v bohoslužbě patnáctiminutovou přestávku, aby si mohli jít všichni kuřáci zakouřit. Oddělte se ode všech nečistých věcí, od poskvňování těla. „Nevíte, že jste chrámem Božím, a Duch Boží ve vás přebývá? Kdo kazí Boží chrám, toho zkaží Bůh, neboť chrám Boží je svatý, a ten jste vy.“ (1.Kor.3:17)

Přibližně 90 procent rakoviny plic a krku má na svědomí kouření. Oni znečišťují a ničí své tělo. Nejsou si vědomi toho, že jsou v pádu a skončí v pekle.

Kazatel s vyznamenáními semináře tam jde a sám kouří. Bratře, dovol mi něco říci: Duch svatý byl poslán, aby muže a ženy vytrhl z těchto věcí. Oddělte se. Slovo církev znamená oddělení. Proto Písmo říká: „A proto vyjděte z prostředku jejich a oddělte se od nich, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy Mi budete za syny a dcery, praví Pán všemohoucí.“ (2.Kor.6:17-18)

Nemám v úmyslu vás zraňovat, ale musím být upřímný a pravdivý. Všechny tyto věci jsou tak strašné! Muži a ženy, kde jsme se to dnes octli?

Během těch čtyř dnů, co jsem se uchýlil do ústraní na modlitbu, jsem se dostal do takového stavu, že jsem řekl: „Ó Bože, nevím ani, co bych měl dělat. Ó Bože, jsme na konci cesty.“ Propásl jsem uposlechnout mnohému volání, protože jsem byl tak unavený. Myslel jsem pak na Pána, který se cele obětoval, i když byl tak vyčerpaný, že sotva stál na nohách, puzen božským soucitem, probudil mrtvého syna té ženy. Dotkl se már, a ten hoch vstal. Použil k tomu zbytek sil, které měl.

Pane, co je se mnou? Proč jsem unavený?

Myslel jsem, že je to stáří. Ale Mojžíš, který sloužil témuž Bohu jako já, žil 120 let. Myslel jsem na Kálefa, který ještě ve stáří byl připraven bojovat po boku Jozue, stál tam a řekl: „Ještě dnes mám tolik sil, jako v den vyjití.“ Amen!

Řekl jsem: „Bože, buď mi milostiv.“ Potom jsem řekl své ženě, když jsem ji vzal za ruku a položili jsme ruce na své Bible: „Miláčku, byl jsem moc pesimistický. Duch svatý mě z toho usvědčil.“ Když pomyslím na to, jak byly vysloveny do bytí ty veverky, a co sestra Hattie Wrightová hned nato prožila se svými syny, co Bůh učinil, když ukázal, že je Bohem, který může stvořit. Haleluja!

Potom jsem myslel na to, že On mi již před lety řekl: „Nikdy tě neopustím, a nikdy se neopozdím. Nikdo ti nebude moci odporovat po všechny dny tvého života, neboť budu s tebou, a skrze činnost daru rozeznání se stane, že ti budou zjevována tajemství srdcí, a bude to stále větší a nádhernější.“ Již za rok se to prokázalo v celém světě. Přišla další, větší služba.

Vzal jsem svoji ženu za ruku a řekl: „Ó Bože, s Tvou pomocí a skrze Tvoji milost mi již nedovol, být ještě někdy pesimistou. Dovol mi vyjít v tomto probuzení a kázat jako nikdy předtím. Daruj mi milost nejprve se posvětit, abych připravil cestu pro lid. Nechť jsou mé hříchy a selhání pod krví. Vezmi pod krev i má opomenutí, abych mohl vyjít a říci: „Následujte mého příkladu, lidé.““

Nechtěl bych být jako někdo, kdo jen jiným říká, co mají dělat, chci být ten, kdo je na cestě předchází a je jim příkladem.

Před časem tu vypukl požár v jedné naftařské společnosti. Jeden můj známý, který neměl o takovém požáru ani ponětí, říkal, že by se mělo hasit vodou. Ale již tu byli hasiči z Louisville. Než se člověk ohlédl, vyjel vzhůru žebřík, a jejich šéf byl v okamžiku nahoře. Prohodil oknem sekeru a volal: „Polezte nahoru, chlapi!“ V několika minutách měli oheň pod kontrolou.

On neříkal: „Trochu to postříkejte!“ To mi připomíná ty rozumové kazatele.

Pojďme, pokračujme. Víím, že je to pravda. Okusil jsem to a prožil. Duch svatý je vždy v právu. Bůh je dobrý. Nesnažte se o to nebo ono, putujte s Ním. ON je zde. Je to pro vás. Bůh dal církvi Svou moc. Ne zde trochu a tam trochu. Tak to nikdy nedokážete. Jděte kupředu. Amen! I když nevíme, co nás čeká, nebo co máme dělat, jdeme kupředu.

Každý, kdo tu sedí, je něčím naplněn. Nemůžete tu být, aniž byste byli něčím naplnění. Máte život. Tento život vás ovládá, a ten život je ovládán nějakým duchem. Můžete být naplnění světem a milujete věci tohoto světa. Bůh vám buď milostiv. Můžete být naplnění ustanoveními víry nějakého sboru nebo jejich předepsanými modlitbami, nebo se dokonce obracet s modlitbami k zesnulým nebo si děláte znamení kříže. Bůh vám buď milostiv. Můžete být plni náboženství. To je ještě horší. Bible říká, že posledním čase budou velice nábožní; budou zachovávat formu pobožnosti, ale její sílu budou zapírat. Od takových se odvráťte. Jestliže jste naplnění pouze náboženstvím, jste na tom mizerně. Jestliže máte jen ustanovení víry, pak nevíte, o čem mluvíte. Jestliže jste naplnění světem, jste slepí.

Doufám však, že patříte k těm, kteří jsou plni Ducha svatého. Amen! Pokud ještě ne, doufám, že tu plnost obdržíte.

Co jste obdrželi, když jste plni Ducha svatého? Máte Boží sílu lásku, pokoj. Ježíš řekl: „Svůj pokoj vám dávám, ne tak jako svět.“ Máte pokoj, jste zapečetění. Máte znamení. Amen! Máte klid, máte nevyslovitelnou a nádhernou radost, jste zakotveni. To všechno přijmete s Duchem svatým. Jestliže jste přijali plnost Ducha svatého, pronikli jste ze smrti do života a očekáváte vzkříšení v posledních dnech.

Pán Ježíš Kristus se vrátí s velikou mocí a slávou. V onom světě budeme spolu s Ním. Všichni, kteří v Něm zesnuli, povstanou v nepomíjitelných tělech, a my budeme proměněni.

Jak jsme v Kristu? „Skrze jednoho Ducha jsme všichni v jedno tělo pokřtěni.“ Pomíjitelná těla těch, kteří v Něm zesnuli, budou proměněna a připodobněna Jeho oslavenému tělu. Neboť On je mocen si podmanit všechny věci.

Jan slyšel hlas z nebe, který k němu volal: „Piš! Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteří v Pánu umírají. Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých, nebo skutkové jejich následují jich.“ K tomu On poslal Ducha svatého.

Ó, vědomí blahé, Ježíš je mým. Já jsem v Něm a On je ve mně. Otec v Něm a On v Otci. Otec ve mně a já v Něm. Amen!

Nechtěl bych s nikým měnit. Amen! Amen! S nikým bych nechtěl měnit. Ne, nikdy!

Jaký máte vztah ke světu, když jste naplněni Duchem svatým? Stanete se cizinci. Tady jsme poutníci a cizinci, hledáme budoucí město.

Ještě dnes mohu slyšet hukot řeky Ohio z dob, když jsem byl mladý kazatel, asi dvaadvacetiletý, a slyšel mluvit ten Hlas: „Vzhledni!“ Viděl jsem, jak na mne sestupovalo to veliké světlo, klesalo stále hlouběji a zastavilo se nade mnou. Byla vyřčena následující slova: „Jako Jan Křtitel předešel prvnímu příchodu Krista, tak tvá zvěst předejde druhému Kristovu příchodu.“ Ó, nemohl jsem tomu věřit, ale přesně tak se to stalo. Dnes ohně probuzení hoří po celém světě. Veliká spasená církev Boží zaujala své místo. Ve velkých shromážděních se dějí uzdravení, znamení a divy, které vydávají svědectví o Jeho příchodu.

Zde jsme poutníky a cizinci. Jednáte nyní jinak než jste byli zvyklí. Nechováte se tak jako dříve. Potom, co Duch svatý na vás přišel a jste plni Ducha svatého, si věci světa nevšímáte. Ignorujete věci, které vás obklopují, nemáte o ně zájem. Pro ostatní se stáváte podivíny, jako to orlí mládě, které se vylíhlo v hníždě s kuřaty, jak jsem to již zmínil v kázání o Orlu. Pro ostatní jste podivíni. Ale jdete po královské cestě. Ó, je to cesta k nebi, po které smíme jít. Říká se: „Koukněte na toho svatouška, na toho outsidera“, nebo „vidíte toho kazatele těch svatoušků!“

Známý kazatel z Louisville dnes někomu říkal: „Chtěl bych pomoci bratru Branhamovi, ale pak bych musel nastavit krk.“ Nemusíš za mne nastavovat krk, neboť za mne dal život Ježíš. Amen! Nyní mohu putovat po cestě Krále, naplněn Jeho Duchem, znovuzrozen skrze Jeho Ducha, obmyt v Jeho krvi. Haleluja!

Nyní něco jiného. Čím je toto všechno ve vás působeno? Vy jste stále ještě lidé. To se děje skrze Ducha, který vám byl dán shora. Je to Bůh ve vás.

Když jsem byl v Římě, viděl jsem, že tam je římský duch. V Řecku jsem našel řeckého ducha. V Anglii jsem našel anglického ducha. Všude je určitý duch. Tady máme amerického ducha, ten je strašný.

Když jsem navštívil v Římě katakomby, viděl jsem tam nápis: „Prosíme americké ženy, aby se oblékly z úcty k mrtvým.“ Člověk vidí, jak spoře oblečené vystupují z letadla, a už na ně každý kouká. „Tady přichází Miss

Amerika“. To je ten americký duch. Podle oblečení, chování a tak dále, můžete hned poznat, odkud jsou. Ježíš tehdy řekl: „Co se narodilo z masitého těla, to je maso, ale co se narodilo z Ducha, je Duch.“ Jestliže jste obdrželi Kristova Ducha, potom patříte nahoru. Tady jste cizinec. Již zde máte přirozenost toho místa, do kterého se dostanete. Tohle se vám snažím vysvětlit.

Když sem přijde někdo z Říma nebo nějaký Němec, tak se popadá za hlavu, a když Američan přijde tam, dělá totéž. Proč? Máte v sobě ducha určité země. To nás odlišuje od zbývajících částí světa, ale jako věřící jste znovuzrozeni. Patříte nahoru. Jste občané tamtoho království. Věříte v to. Duch svatý z vás učinil občany Božího království. Jestliže jste nyní občanem Božího království, jak potom jednáte? Tak jako Bůh ve Svém království. Co dělá Bůh ve Své říši, která sestává ze svatosti, spravedlnosti a čistoty? S čistými myšlenkami, v moci, v lásce jdete zachraňovat ztracené, uzdravovat nemocné, činit divy a všechny tyto velké věci. Pro svět jste se zbláznili. Oni říkají: „Tihle lidé přišli o rozum,“ ale vy jste občany onoho království.

Ještě jedno místo z Písma, pokud si to chcete pamatovat.

„Amen, amen pravím vám: Zrno pšeničné padne v zemi, neumře-li, ono samo zůstane, a pakli umře, mnohý užitek přinese.“ To řekl Ježíš v Janu 12:24.

K tomu jedna připomínka. Nezapomeňte to! Je to adresováno absolutně všem. Je bezpodmínečně nezbytné, důležité, nutné, žádoucí a závazné, abyste nyní Ducha svatého obdrželi. Jestliže ne, nemáte podíl na prvním vzkříšení.

My víme, že Bůh Své zákony nemůže zrušit. ON se podle nich řídí. Ježíš mluvil o pšeničném zrně, které padne do země. Je jedno, jak dokonale to zrno vypadá. Když v sobě nemá klíček života, nemůže vzejít. Může vypadat nádherně. Padlo by do země, shnilo a posloužilo by jen jako hnojivo. Pokud by ale mělo vzejít, pak tam musí ten klíček být. To ví každý.

Dva lidé mohou vypadat stejně. Oba mohou být dobří a činit dobré skutky, ale jen ten, kdo má v sobě věčný život, má podíl na prvním vzkříšení. Musí v něm něco být, co vzejde. Musí v něm být něco, co bude probuzeno. Jestliže v něm žádný život není, pak nevzejde. Nyní vidíte, moji bratři a sestry: „Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Boží.“ „Jedině, že by pšeničné zrno padlo do země a zemřelo.“ To mluvil Ježíš o Sobě samém. ON nemá jen časný život, nýbrž život věčný.

ON vám dal věčný život, abyste měli stejný druh života. Máte-li jen lidský život, abyste se tu mohli hýbat, šli jen za svými žádostmi, pak je řečeno, „která žije v rozkoších, je již za času života mrtvá.“ (1.Tim.5:6) Potom nemáte žádný podíl. Můžete být ta nejpohlednější dívka na škole, nejžádoucnější žena ve společnosti, nejlépe oblékaná žena, můžete být idolem svého manžela,

to všechno se může na vás vztahovat, ale to nevystačí, sestro. Jedině, že bys měla Ducha svatého, který je věčný život, jinak je na konci tvé cesty s tebou konec. Potom se již nejedná o to, jak vypadáte, nebo jak žádostivé nebo populární jste byly, krásné nebo šeredné, platí jen to, zda máte věčný život. Jen tak můžete věčně žít.

Až měsíc a hvězdy zmizí, až se Země bude sem a tam kymáčet, až hvězdy budou padat z nebe, měsíc se obrátí v krev, slunce ztratí svůj svit, a až Syn člověka přijde v moci a slávě, potom stanete vzkříšení ve spravedlnosti Ježíše Krista. Povstanete jako mladé, krásné ženy a mladí muži a budete věčně žít. Po celou věčnost zůstanete mladí. To všechno ve vás působí Duch svatý.

Cítíte-li se i jen nepatrně taženi, neodmítejte to. Co je Duch svatý? Bůh ve vás. K čemu je dán? K pokračování Jeho skutků mezi Jeho lidem, aby církev v posledních dnech spojil a uvedl do správného stavu. Nyní již nežijeme v luteránském, metodistickém nebo letničním období, nýbrž v čase dosazení do synovství a v čase milosti přípravy k vytržení. Jestliže ten Duch vejde do této části církve – Nevěsty, pak nastane vzkříšení. Všichni spasení, kteří byli naplněni Duchem svatým, vyjdou. Všichni, kteří žili v Lutherově čase ve světle ospravedlnění, všichni, kteří žili v čase Wesleye ve světle posvěcení, všichni, kteří žili v čase letničního probuzení, byli jinými špatně pochopeni a byli nazýváni mluviči jazyků, ti všichni budou stát v onom dni před tváří Boží ve spravedlnosti tak jistě, jakože tu mám před sebou otevřenou Bibli.

Jestliže mi věříte, že jsem Jeho služebník, (vždyť mě označujete za Jeho proroka, já to o sobě neříkám), potom poslouvejte! Mluvím k vám ve jménu Pána: Tak jistě, jakože věříme, že Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých, tak jistě Bůh i ty zesnulé skrze Ježíše s Ním svede dohromady. Jen ty, kteří jsou v Kristu. Jak můžeme být v Kristu jako sourozenci? Stane se to souhlasem s ustanovením víry? Ne! Stane se to při uvítání stiskem ruky? Ne! Stane se to skrze vodní křest? Ne! Stane se to skrze denominace? Ne! „Skrze jednoho Ducha jsme všichni skrze křest sjednoceni v jedno Tělo“, skrze Ducha Božího jsme jako metodisté, baptisté, luteráni a presbyteriáni sjednoceni. (1.Kor.12:13)

„Jestliže putujeme ve světle, jako On je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, Syna Božího, nás očišťuje od vší nespravedlnosti.“ Skrze jednoho Ducha jsme všichni vekřtěni do jednoho těla a stali jsme se účastníky Jeho milosti. Nepůjdete skrze soud, neboť Ježíš řekl: „Kdo Má slova slyší a věří tomu, který Mne poslal, má život věčný a na soud nepřijde, nýbrž přešel ze smrti do života.“ Vás ten soud nezasáhne. Nemusíte předstoupit před soud před bílým trůnem. Vy jste se nechali odsoudit již tady. Poznali jste, že ve vás není nic dobrého. Vaší modlitbou bylo, aby Pán ve vás přijal příbytek, a aby vás vedl a provázel.

Pane, nedbám na to, co říká ten špatný svět. Ved' mne, Pane, Svým Duchem.

Vy jste se tím nechali soudit, a máte se za bláznů pro Krista. V onom dni tu budeme stát v Jeho spravedlnosti nesmrtelní v Jeho obraze.

Existuje jen jedna možnost. A to je: „Skrze jednoho Ducha musíme být všichni vekřtěni do jednoho Těla.“ Jestliže jste v Těle Ježíše Krista, potom je soud již vyřízen. Vy jste Jej přijali jako smíření za své hříchy. Říkáte: „Bratře Branhame, to jsem udělal.“ Pak tedy sestoupil Duch svatý, a dal vám pečeť jako znamení, že jste byli skrze Ducha zapojeni do Těla Kristova. Obrátili jste se a stali jste se novým stvořením v Ježíši Kristu. Pronikli jste ze smrti do života. To staré pominulo, jste noví v Kristu.

Moji křesťanští bratři a sestry, dovolte mi, abych vás přesvědčil. Nenechte toto probuzení přejít kolem sebe. Musíte přijmout Ducha svatého. Co On je? Duch Boží! K čemu je? Aby vás vedl a řídil, naplnil a posvětil, vyvolal ven a zapojil do církve. Do jaké církve? Co znamená slovo církev? – Ti ven vyvolání a oddělení. Jsme vyvoláni a oddělení. V tomto světě jsme cizinci a poutníci. Vyznáváme, že zde na Zemi nemáme žádné stálé město, a také nemáme žádost tu zůstat. Jako Abraham, Izák a Jákob přebývali v těch zemích jako cizinci ve stanech, a vyznávali, že tady dole jsou poutníky a cizinci. Oni byli to semeno, dědici zaslíbení. My jsme stejné semeno. Oni vyhlíželi po městě, které vybudoval sám Bůh. Amen!

Pravé semeno ještě dnes vyhlíží po tom budoucím městě. Nechtěl bych být připoután ke světu. Nechci mít se světem nic společného. Toužím po tomto nádherném městě. Vyhlížím po městě, v němž je věčný život, kde slunce nikdy nezapadne, kde nikdo nezestárne, kde nebudou hroby ani smutek. Toužím po městě, jehož stavitelem je sám Bůh. Je jen jediná možnost je najít.

Prorok Daniel napsal: „Viděl jsi, že se s hory utrhl kámen, který nebýval v rukou. Ten udeřil tu sochu... a potřel železo, měď, hlinu stříbro a zlato, jako plevy v létě na humně. A vítr je odvál, takže po nich nebylo ani stopy.“

Tento Kámen je Ježíš Kristus. Pro svět Kámen urážky a klopýtání, dokonce pro sbory, ale opravdově věřícím je vzácným Úhelným Kamenem, dokonalou Jistotou a Odpočinutím. Víím, že jsem přešel ze smrti do života. Má duše vešla do odpočinutí. Ježíš řekl: „Pojďte ke Mně všichni, kteří jste unaveni a obtíženi, Já dám odpočinutí duším vašim.“

V Luk.2:34 řekl prorok Simeon Marii: „Aj, položen je tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterému bude odpíráno.“ Je to Znamení. Ale také Jistota. Je to Láska, je to Posvěcení. Vííte, že jste pronikli ze smrti do života.

Moji bratři a sestry, jako váš bratr a služebník Kristův bych vás chtěl z celého srdce napomenout, nebuďte neteční, přijměte to. Přijměte to do srdcí, potom budete již zde na zemi šťastnými lidmi.

Neslibuji vám, že dostanete milion. S takovými sliby se nadělalo hodně neplechů. Jak často se říkalo: „Staň se křesťanem a získáš milion dolarů a budeš boháč.“ Já vám nic takového neslibuji, slibuji jedině tu zaslíbenou spásu. Jeho milost vás provede každou zkouškou. Po Letnicích již lidé nechtěli mít ani to, co měli, nyní slibuje jeden druhému bohatství. Na začátku ti křesťané nechtěli ani to, co měli. Všichni odešli domů, aniž by lpěli na pozemských věcech. Nežebrouhali o peníze. Petr mohl říci: „Zlato a stříbro nemám, ale co mám, to ti dám.“

Nuže přátelé, dnes večer říkám, že vám, Božím dětem, nabízím to, co mi bylo dáno: radost, lásku, jistotu, lásku Kristovu a sílu Jeho vzkříšení. Jestliže vás Bůh volá, potom přijďte, skloňte se pod kříž a nevstávejte dříve, dokud to neobdržíte.

Kdo sem přijde zítra večer, buď připraven zůstat tak dlouho, až všechno pomine. Zavoláme vás dopředu, budeme na vás pokládat ruce a modlit se za vás. To je biblický pořádek, pokládat ruce pro obdržení Ducha svatého. Teprve potom můžeme jít všichni domů. Buďte připraveni tady zůstat, i kdyby to mělo trvat celou noc nebo dokonce i další dny, tak dlouho, dokud to neobdržíte.

Zítra večer vás v tom budeme doprovázet a z Bible vám ukážeme, co se musí stát. Jestliže se to stalo, pak v pekle není dost ďáblů, kteří by vás o tu jistotu mohli připravit. Víte, že jste pronikli ze smrti do života. Stali jste se novým stvořením v Ježíši Kristu. V nebesích zvoní zvony radosti. Bratři, řeknu vám, že ve vás bude zapálen oheň.

Tady sedí bratr, který se tu dříve kolem potloukal jako lupič s pistolí a hledal, koho by mohl zabít. Ale co se s ním stalo? Jednoho dne pohlédl vzhůru, uvěřil a obdržel věčný život. Nyní jde kupředu. Účastnil se mých shromáždění. Dříve byl velice chudý, že neměl co jíst, ani správný domov. Ale jednoho dne jej přemohl Duch svatý. Ó, můj bratře, to tě úplně změnilo, že ano? To odňalo smrt a přineslo život. Nenávist odstoupila a nastěhovala se láska. Nepřátelství a sváry zmizely. Nový život vešel. Pohleďte kolem, podívejte se na ostatní, co se tu v různých dobách stalo. Ó, nebeské zvony radosti zvoní. Přátelé, nemám slov, abych to všechno vyjádřil.

Poslouchejte! Než přijdu k závěru, a vy uvěříte mému svědectví jako služebníkovi Krista, jak jsem se vám to pokusil z Bible ukázat, tak je to správné. Zkoumejte v Písmu, jestliže vám má slova o tom zní cize. Podívejte se na tento obraz, který byl potvrzen vědeckým světem. Hleďte na ovoce, které z toho vyšlo, způsobil to týž ohnivý sloup, který provázal děti Izraele. Vidíte, co tím bylo řečeno a co se stalo.

Nejsem to já, kdo to mluví. ON mluví skrze mne. Ne já vidím ta vidění. Je to On, který je působí a zjevuje skrze mne. Já nemocné neuzdravuji. ON ve vás to uzdravení působí. Nejsem to já, kdo tu káže. Jsem neškolený a plachý. Samotně myšlenka na kázání mě děsí, ale On to je, kdo skrze mne mluví. Ani neznám Slovo. ON je však zná. Na tom všechno záleží. ON to působí. Týž Anděl Boží je dnes večer přítomen v této budově.

Ó, jak Jej miluji. Kolik vás by chtělo obdržet Ducha svatého? Zkuste a prozkoumejte svůj život. Kolik vás Jej ještě nemá, ale chtěli byste Jej obdržet? Zvedněte ruce. Řekněte: „Bratře Branhame, z hloubi svého srdce se modlím, a chtěl bych Ducha svatého obdržet. Bůh vám všem požehnej.

Kolik vás, kteří jste Jej již obdrželi, byste chtěli přijít jako to udělali ti ve Sk.4: „...pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a modlili se. Pane vztáhni Svoji ruku k uzdravování a nechť se dějí divy a znamení skrze jméno Tvého svatého služebníka Ježíše.“ Dej mi lásku a statečnost k mluvení. Dej mi novou plnost. I já se chci tak s vámi modlit.

Ó Bože, dej mi to. Nyní v hluboké upřímnosti skláníme hlavy. Každý jednotlivý přijď s žádostí srdce. Modleme se.

Pane Ježíši, dnes večer končíme toto shromáždění, které jsme měli v obecnství Ducha svatého ve Slově. Jak jsi nám požehnal a vlil olej Ducha do našich srdcí podle Tvého Slova. Jsou tu kazatelé, lidé ze všech společenských vrstev, kteří okusili, že Ty, ó Pane, jsi přívětivý. Víme nyní, co je Duch svatý – naplnění Božího zaslíbení, věčný život pro všechny, kteří věří. Víme, že Duch svatý je Duchem Ježíše Krista, který byl vylit. Dnes je v nás. Bůh byl nad námi v ohnivém sloupu, potom putoval mezi námi v těle nazvaném Ježíš – Emanuel „Bůh s námi“. Nyní je skrze Ducha svatého v nás. Bůh v nás. Ó Ježíši, řekl jsi: „Onoho dne poznáte, že Já jsem v Otcí, a vy jste ve Mně a Já ve vás.“ V tomto čase tomu máme porozumět. Přestože jsme ve světě temnoty, můžeme to v tomto dni poznat.

Ó Otče, my nejsme v stavu to zcela vysvětlit, potom však již nemusíme věřit, ale všechny Tvé skutky, ó Bože, jsou ovládnány vírou, skrze víru v Tvé Slovo, skrze důkaz Ducha svatého, který nyní poznáváme. Prosím, aby každá hladová duše byla naplněna Duchem svatým. Všem, kteří to ještě neobdrželi, ale hladoví po tom, Pane, můžeme provolat: „Blahoslavení, kteří hladoví a žízní, neboť nasyceni budou.“ To je zaslíbení.

Již ten hlad je požehnaní. Již tím jste požehnáni, protože víte, že k vám Bůh mluvil. Je psáno: „Nikdo ke Mně nemůže přijít, jedině, že by jej Otec nejprve táhl.“

Ó Pane, i ti, kteří již vybojovali mnohý boj, zvedají ruce. Já jsem je zvedl také. Pane, dej nám sílu. Posilni nás a natáhni Svoji ruku, necht' se dějí divy a znamení skrze sílu jména Ježíše. Necht' ta služba pronikne ještě hlouběji a stanou se ještě větší věci. Dej nám odvahu mluvit k Tvému lidu v lásce. Dej to, Pane. Buď s námi ve všem, co činíme. Prosíme o to ve jménu Ježíše.

Pane, zítra večer očekáváme, že do této budovy sestoupí tak mocný hukot z nebe, že to bude zase letniční den jako tehdy. Základ je položen, vše je připraveno, stůl je bohatě prostřen. Hosté jsou pozváni. Ó Pane, sešli zítra večer, jako o Letnicích, jásot do této budovy, a naplň každou duši křtem Ducha svatého. Daruj nám to, Otče. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen!